

XII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Jr20 ,10-13)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Ma olen kuulnud paljude sosinat: "Hirm on haaranud kõiki, andke välja, andke ta üles!" Kõik mu lähedased luuravad mu vääratust: võibolla laseb ta end segadusse ajada, et me saaksime ta lõksu püüda ja talle kätte tasuda. Aga Issand on minuga nagu see, kellel on võim ja vägevus, sellepärast komistavad mu jälitajad ega suuda midagi ära teha. Nad jäävad suurde häbisse, sest nende nõu läheb nurja, ja see on igavene häbi, mis ei vao unustusse.

Vägede Issand, kes sa paned õige proovile, katsud läbi südame ja mõtted, lase mul näha, et sa neile kätte tasud, sest sinu kätte ma olen usaldanud oma riiuasja. Laulge Issandale, kiitke Issandat, sest tema päästab vaese hinge kurjategijate käest.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps69 ,8-9.10.14. 17.33. 34-35.)

R: Oma suures helduses, Issand, võta mind kuulda.

Sinu pärast ma kannatan teotust, sinu pärast on häbipuna mu palgeil.

Ma olen võõraks jäänud oma vendadele

ja mu ema lapsed ei tunne mind ära.

Sest mure ja hool sinu koja pärast on mind ära neelanud

ja nende teotamised, kes sind teotavad, on langenud minu peale.

R:

Aga mina tulen sinu juurde palvega, Issand, sinu hea meele ajal.

Oma suures helduses vasta mulle, mu Jumal, minu ustav abimees.

Issand, võta mind kuulda oma armus ja helduses,

oma suure halastuse pärast, vasta mulle.

R:

Vaadake, teie, maharõhutud, ja rõõmustage:

teie süda, kes te nõuate Jumalat taga, jääb elama!

Sest Issand võtab vaeseid kuulda, ega põlga ära vangisoliijaid.

Kiitku teda nii taevast kui maa, meri ja kõik mis seal liigub.

R:

(Teine lugemine Ro5 ,12-15)

Lugemine Püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, ühe inimese kaudu on patt maailma tulnud, ning patu kaudu surm, mis on osaks saanud kõikidele inimestele, kuna kõik on pattu teinud. Patt oli maailmas juba enne seadust, kuid ilma seaduseta ei saa patutundmist olla. Aga surm valitses Adamast Mooseseni ka nende üle, kes ei olnud pattu teinud niisuguse üleastumisega nagu Adam. Tema on aga Tuleva võrdkuju. Ometi ei ole üleastumine samaväärne armukingitusega, sest kui ühe inimese üleastumise läbi on paljud surma leidnud, siis seda enam on Jumala armukink rohkeks saanud paljudele ühe inimese - Jeesus Kristuse armu kaudu.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Sa 3,9; Jh 6,68b)

Halleluuja. Räägi, Issand, sest sinu sulane kuulab,

Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Mt10 ,26-33)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Ärge kartke neid, kes teid taga kiusavad, sest miski ei ole nõnda kinni kaetud, et see ei hakkas välja paistma, ega ole midagi nii hästi peidetut, et see ei saaks avalikuks. Mida nüüd mina teile ütlen pimedas, sellest kõnelege päevavalges, ja mida te kuulete endale kõrva sisse sosistavat, seda kuulutage katustelt. Ärge kartke neid, kes ta võib põrgus hukata nii teie ihu kui hinge. Kas siis kaht varblast ei müüda ühe veeringu eest? Ja ometi, ükski neist ei kuku maha ilma teie Isa teadmata. Aga teie juuksekarvadki on kõik ära loetud. Ärge siis kartke - teie olete enam väärt kui palju varblasi ühtekokku. Igaüht, kes mind võtab tunnistada inimeste ees, teda tunnistan ka mina oma Isa ees. Aga igaühe, kes iganes minu ära salgab inimeste ees, teda salgan ka mida oma Isa ees, kes on taevas".
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, teie juuksekarvadki on kõik ära loetud, ütleb Jeesus. Nii tuleb välja, et see, kes on ikka päris kiillas, teab vähemalt oma juustest sama palju kui Jumal... kuigi eks ole seegi teadmine üks vilets lohutus. Juustega on ju samamoodi nagu rahaga: kui sa seda loed, siis saad teada, kui palju sul on, kuid pelgalt loendamisest raha ei rohkene ja juuksed kärbunud juurest ka pähe tagasi ei kasva.

Tegelikult me ei peakski püüdma Jumalaga võistelda, isegi mitte juuste arvu teadmises. Jumal lõi meid inimesteks ega lase meil elu kaadri taha, tema tegemistesse, pilku heita. Meie loomingulisusel on piirid, ja samuti ka meie ülesandeil selles maailmas.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, viimastel aastakümnetel kerkib üha teravamalt esile küsimus: kas on üldse enam võimalik luua midagi päris uut? Juba rohkem kui saja aasta eest läks mõnedel heliloojatel ilusa ja harmoonilise muusika komponeerimine igavaks ja nad hakkasid kirjutama "koledat", atonaalset või muidu ebakõladel põhinevat muusikat. Täna kõlavad aga needki heliteosed juba igavate ja tavapärasena. Harva leiab mõne muusikapala, mida poleks võimalik klassifitseerida mingisse juba tuntud muusikastiili või halvimal juhul pidada lausa mõne ammu kirjutatud loo plagiaadiks.

Kujutava kunstiga pole asjad teisiti. Isegi skandaalid ja kuriteod on kunstina ära proovitud ega üllata enam kedagi. Vähe sellest, ka loodusteadused on kaotanud oma võlu ega näi enam kõikvõimsaina. Selleks, et materiast ehk energiast rohkem teada, vajatakse üha võimsamaid, keerulisemaid ja kallimaid seadmeid. Mõni aeg tagasi ehitati Šveitsi mägedesse osakeste kiirendi, mis maksis miljardeid ja mille voolutarve on samasuur kui keskmisel linnal. See tähendab, et tulevikus lähevad fundamentaaluuringuteks vajalikud seadmed aina suuremaks ja kallimaks, kuni ükskord muutub veel suuremate ehitamine teostamatuks. Inimkond näib lähenevat paigalseisule, ajastule, kus midagi vapustavalt uut enam ei tule.

Kuid see ei pruugi olla iseenesest halb ega meid kurvaks teha. Inimkond on varemgi elanud aastasadu ilma märkimisväärsete edusammudeta. Piibel ütleb: "Jumala ees pole miski nõnda kinni kaetud, et see ei hakkaks välja paistma, ega ole midagi nii hästi peidetut, et see ei saaks avalikuks..." See oli nii minevikus ja saab olema ka tulevikus. Meile antakse teada vaid nii palju, kui Jumal, meie Looja, meile avaldada soovib.

Maine maailm ei saa inimese töö läbi kunagi rohkem valmis kui ta kord Jumala poolt loodi. Inimene ise, tema surematu hing on see, mida Jumal kujundab selles elus igavesti elavaks kiviks oma templiseinas.

Loomingulisus - see tähendab kunst, teadus ja tehnika - on vahendid, millega inimene peab ehitama ennast jumalasarjaks, suuremeelseks olendiks, kes ei keskendu ainult iseendale, kes ei sea oma eesmärgiks võistlemist nii teiste inimeste kui lõpuks ka Jumala endaga. Mõtlemisvõimelise loodud olendi kutsumus on hoida moraalselt tasakaalu, leida õnn iseendale ja ühtlasi ka teistele, alamaid eluvorme kaasa arvatud. Õnn ei seostu ju otseselt mingite enneolematute saavutustega, vaid isiku käitumise järjepidevuse ja säästlikkusega, kui elatakse iseennast ja tulevase põlvkondi ohtu seadmata - niipalju kui see inimesest sõltub. Kuid saatus tervikuna jääb siin maailmas meile mõistatuseks ega saa kunagi inimese loogikale alluma. Keegi teine on see, kes teab juuste täpset arvu kõigi inimeste peas...

Armsad õed ja vennad, kuigi inimkond on viimaste aastasadade jooksul teinud läbi tormilise arengu, ei saa see niimoodi lõputult jätkuda. Me teame, et loodusteadus ei suuda seletada kõike, aga me märkame ka seda, et paljusid varem müstilisteks arvatud nähtusi annab nüüdseks seletada üsna loomulikult moel.

Nii tasub meil jääda realistideks, olla avatud uuele, kuid ilma üliagarsa entusiasmita. Uut peab enne hoolega katsetama, kuni see kas heidetakse kasutuna kõrvale või muutub loomulikuks osaks meie argipäevast. Peame olema kannatlikud, kuni kuuleme häält Jumala troonilt ütlemas: "Vaata, Jumala telk on inimeste juures, ning tema asub nende juurde elama ja nemad saavad tema rahvaiks, ning Jumal ise on nende juures nende Jumalaks." (Ilm 21,3-15). Aamen.